

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 11. marts 2019
(OR. en)

7330/19

**Interinstitutionel sag:
2019/0058(NLE)**

PECHE 106

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	8. marts 2019
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2019) 108 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af afgørelse 9782/17

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2019) 108 final.

Bilag: COM(2019) 108 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.3.2019
COM(2019) 108 final

2019/0058 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af afgørelse 9782/17

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møder i den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav for perioden 2019-2023 i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav

Formålet med konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav (Beringshavkonventionen) er gennem oprettelsen af den årlige partskonference for konventionen at sikre langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af sejbestandene i konventionsområdet. Konventionen trådte i kraft den 8. december 1995.

Republikken Polen er kontraherende part i Beringshavkonventionen. Unionen er ikke part i konventionen. Unionen forvalter, jf. artikel 6, stk. 9, i tiltrædelsesakten¹, fiskeriaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande, og Unionen skal gennemføre enhver afgørelse, der træffes i henhold til de pågældende fiskeriaftaler.

Ved Rådets afgørelse 7277/16 af 11. april 2016 blev Republikken Polen bemyndiget til i Unionens interesse at føre forhandlinger om en ændring af Beringshavkonventionen med henblik på, at Unionen bliver kontraherende part i den nævnte konvention. Dette mandat er i øjeblikket ved at blive gennemført. Det er underforstået, at Republikken Polen trækker sin deltagelse i Beringshavkonventionen tilbage ved godkendelse af Unionen som fuldgældig kontraherende part i den nævnte konvention.

2.2. Den årlige partskonference

Den årlige partskonference er et organ, der er oprettet ved Beringshavkonventionen og er ansvarligt for forvaltning og bevarelse af sejbestandene i konventionsområdet. Den vedtager foranstaltninger, som skal sikre den langsigtede bevarelse og bæredygtige udnyttelse af de fiskeressourcer, der hører under dens kompetenceområde.

Som medlem af den årlige partskonference har Polen medbestemmelses- og stemmeret. Unionen, som ikke er part i konventionen, repræsenteres af Polen på den årlige partskonferences møder. Den årlige partskonference træffer afgørelserne ved konsensus.

2.3. Den årlige partskonferences afgørelser

Den årlige partskonference har beføjelse til at vedtage foranstaltninger for det fiskeri, der hører under dens kompetenceområde, og disse er bindende for de kontraherende parter.

¹ Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33).

De foranstaltninger, der vedtages af den årlige partskonference, træder i kraft umiddelbart efter, at de kontraherende parter underrettes om dem.

3. HOLDNING, DER SKAL INDtages PÅ UNIONENS VEGNE

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på de årlige møder i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er), fastlægges på nuværende tidspunkt efter en tottrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for Unionens holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert årsmøde ved et uofficielt kommissionsdokument, som drøftes i Rådets arbejdsgruppe.

For den årlige partskonference er denne fremgangsmåde gennemført ved Rådets afgørelse 9782/17 af 30. maj 2017, hvori Unionens på konferencen mellem parterne i Beringshavkonventionen er fastlagt for perioden 2017-2021. Nævnte afgørelse indeholder de generelle principper og retningslinjer, men tager i videst muligt omfang hensyn til særlige forhold for parterne i Beringshavkonventionen. I overensstemmelse med medlemsstaternes ønske indeholder den desuden en standardprocedure for fastlæggelsen af Unionens holdning fra år til år.

Ifølge afgørelse 9782/17 skal Unionens holdning på møderne i den årlige partskonference først tages op til revision med henblik på det årlige møde i 2022. Langt de fleste af Rådets afgørelser om Unionens holdning i de forskellige RFFO'er, som Unionen er kontraherende part i, skal imidlertid revideres inden disse RFFO'ers årlige møder i 2019. Med henblik på at fremme sammenhængen mellem Unionens holdninger i alle RFFO'erne og synkronisere tidsplanen for de forskellige revisionsprocedurer bør revisionen af Unionens holdning på møderne i den årlige partskonference for perioden 2019-2023 fremrykkes og afgørelse 9782/17 erstattes.

Afgørelse 9782/17 indeholder principperne og retningslinjerne for den nye fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013², idet der også tages hensyn til målene i Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik³. Unionens holdning til Lissabontraktaten er endvidere justeret i nævnte afgørelse.

I forbindelse med den aktuelle revision tages der, hvad angår indvirkningen af fiskeriet, hensyn til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*⁴, den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*⁵ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse⁶.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 af 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. *Principper*

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Rådet vedtage afgørelser om fastlæggelse af, "hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen."

"Retsakter, der har retsvirkninger", omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, som gælder for det pågældende organ, og retsforskrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁷.

4.1.2. *Anvendelse på det foreliggende tilfælde*

Den årlige partskonference er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig Beringshavkonventionen.

De retsakter, som den årlige partskonference skal vedtage, udgør retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. Beringshavkonventionen, og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, herunder på:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008, hvorved der oprettes en EF-ordning, som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)⁸
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁹, og
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder¹⁰.

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for Beringshavkonventionen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

⁷ Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

⁸ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁹ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den pågældende retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF. Afgørelsen skal erstatte afgørelse 9782/17.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for forslaget til afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på den årlige konference for parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af afgørelse 9782/17

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Republikken Polen er kontraherende part i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav (Beringshavkonventionen). Unionen er ikke part i den nævnte konvention. Unionen forvalter, jf. artikel 6, stk. 9, i tiltrædelsesakten¹¹, fiskeriaftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande, og Unionen skal gennemføre enhver afgørelse, der træffes i henhold til Beringshavkonventionen.
- (2) Ved Rådets afgørelse 7277/16 af 11. april 2016 blev Republikken Polen bemyndiget til i Unionens interesse at føre forhandlinger om en ændring af Beringshavkonventionen med henblik på, at Unionen bliver kontraherende part i den nævnte konvention. Dette mandat er i øjeblikket ved at blive gennemført. Det er underforstået, at Republikken Polen trækker sin deltagelse i konventionen tilbage ved godkendelse af Unionen som fuldgældig kontraherende part i Beringshavkonventionen.
- (3) Den årlige konference mellem parterne i Beringshavkonventionen (den årlige partskonference) er ansvarlig for forvaltning og bevarelse af sejbestandene i Beringshavkonventionsområdet. Sådanne foranstaltninger kan blive bindende for Unionen.
- (4) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹² skal EU sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteter er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og

¹¹ Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af

forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningssikkerheden. Det er ligeledes fastsat i nævnte forordning, at Unionen skal forvalte fiskeriet efter en forsigtighedstilgang og bestræbe sig på at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder bestandene af befiskede arter på niveauet, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte. Endvidere er det fastsat, at Unionen skal træffe forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning, gradvis eliminere udsnid og fremme fangstmetoder, der bidrager til et mere selektivt fiskeri, til undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster og til fiskeri med begrænset indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne. Derudover er det i forordning (EU) nr. 1380/2013 udtrykkeligt fastsat, at Unionen skal anvende disse mål og principper i forbindelse med varetagelsen af sine eksterne fiskeriforbindelser.

- (5) Som meddelt i den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen om *international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid*¹³ og Rådets konklusioner om denne fælles meddelelse¹⁴ er fremme af foranstaltninger til støtte og forbedring af effektiviteten af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og, hvor det er relevant, forbedring af deres forvaltning et centralt element i Unionens indsats i disse fora.
- (6) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en *europæisk strategi for plast i en cirkulær økonomi*¹⁵ henvises der til specifikke foranstaltninger til reducere af plast og havforurening og til forebyggelse af, at fiskeredskaber mistes eller efterlades til søs.
- (7) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møder i den årlige partskonference for perioden 2019-2023, bør fastlægges, eftersom de bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som vedtages af den årlige partskonference, vil være bindende for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nemlig Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹⁶, Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹⁷, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹⁸.

Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

¹³ JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.

¹⁴ 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final af 16.1.2018.

¹⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

¹⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

- (8) Ifølge Rådets afgørelse 9782/17¹⁹ skal Unionens holdning på møderne i den årlige partskonference først tages op til revision med henblik på det årlige møde i 2022. Langt de fleste af Rådets afgørelser om Unionens holdning i de forskellige RFFO'er, som Unionen er kontraherende part i, skal imidlertid revideres inden disse RFFO'ers årlige møder i 2019. Med henblik på at fremme sammenhængen mellem Unionens holdninger i samtlige forskellige RFFO'er og strømline revisionsprocessen bør revisionen af Rådets afgørelse 9782/17 fremrykkes, og nævnte afgørelse bør ophæves og erstattes med en ny afgørelse for perioden 2019-2023.
- (9) I betragtning af udviklingen i fiskeressourcerne i Beringshavkonventionsområdet og det deraf følgende behov for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, herunder nye videnskabelige og andre oplysninger, der forelægges forud for eller på møderne i den årlige partskonference, skal der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i TEU fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning for perioden 2019-2023 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen, er fastlagt i bilag I.

Artikel 2

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres i givet fald af Rådet på forslag af Europa-Kommissionen senest med henblik på den årlige partskonference for Beringshavkonventionen i 2024.

Artikel 4

Afgørelse 9782/17 af 30. maj 2017 ophæves.

Artikel 5

1. Nærværende afgørelse er rettet til Republikken Polen.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹⁹ Rådets afgørelse af 30. maj 2017 om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på den årlige konference mellem parterne i konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav, og om ophævelse af Rådets afgørelse af 10. juli 2012 om fastlæggelse af den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage inden for rammerne af konventionen om bevarelse og forvaltning af sejbestandene i det centrale Beringshav.

2. I tilfælde af Unionens tiltrædelse af Beringshavkonventionen rettes nærværende afgørelse til Europa-Kommissionen, som repræsenterer Unionen på møderne i den årlige partskonference for Beringshavkonventionen.

3. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand